

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XV. Sanctissimis in Christo fratribus, & beato Martino confessori
Christi seruientibus. Hymnis Levita Alcioni salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

li; felicia Christiano populo tempora, in vestra felicitatis exaltatione & salute, certissimè sciens, pro qua semper Deum deprecari gaudeo, eandem semper audire desidero, & quasi optatum, à Deoq; destinatum munus, omnino gaudeo, vestram incolumitatem cupiens semper audire. Quis enim est, qui non gaudeat de sui capitum perfecta integritate, nisi forte furibundus, vel insanus? Et si iuxta Apostoli sententiam, Nemo carnem suam odio habet, sed eam fovet, & nutrit: quanto magis in capitum sanitatem, in quo est totius corporis perfectio & gloria, omnis membrorum cōpago congaudere debet?

Ephes. 5.

EPISTOLA XV.

Sanctissimis in Christo fratribus, & beato Martino confessori Christi seruientibus.

HVMILIS LEVITA ALCVINI

salutem.

FX quo vestram beatitudinem scire potui, semper amare volui: quia sanctitas vestra cordi meo amorem infundit vestri, optans unus esse ex vobis, ut si meritis esse nequuissem, charitate tamen fraternalē dilectionis coniunctus essem, quatenus in die magno resurrectionis omnium particeps essem eorum, quos tantus pastor suo Regi præsentabit. O felix familia, tali gaudens pastore, talem habens in die Domini ductorem. Felix, qui eius tota voluntate sequitur vestigia, ut illius inhærens præceptis, ipsius mereatur consociari gloriae. Ut hoc fieri valeat, nulla vos seculi concupiscentia; nullum carnale desiderium abstrahat: nec vestra salutis vosmetipso negligentes esse decet:

E 3

decet:

CCAJ
SJJ
omg. 112.
SIV
24

decet: nec paratam vobis à Deo gloriam parui pendere. Habetis enim Deigratiā auxiliantem vobis, & magnum intercessorem, S. scilicet MARTINVM, deprecantem quotidie pro vobis. quia, in cuius seruitio quotidie statis in domo sua, illum habetis in ccelis omni hora suffragatorem.

Quapropter, dilectissimi fratres, diligentissimè contendite, ut sæpius vos inueniat visitatio sui sanctissimi spiritus in laudibus diuinis vigilantes. In loco, in quo elegit sibi requiem dulcissimam, sic fundite preces vestras, quasi praesente Deo loquentes, & Sanctis eius: ne c sit aliud in corde, aliud in ore, quia homo audit, quod os loquitur: Deus inspicit, quod cor cogitat. quia cor contritum & humiliatum Deus non spernit. Et omnis qui se humiliat, exaltabitur. Per humilitatem vero, obedientiam, & charitatem, monachus cœlum ascendit.

Non est igitur laudabile in vestimentis, habitum imitari patrum, sine obseruatione mandatorum, quæ illi statuerunt Deo seruientibus. Qui foris in oculis hominum ovis in vestimentis videri cupit; intus ante conspectum Dei per cordis secreta esse contendat, quod foris ante homines putati cupit.

Charitas igitur quam Deus præcepit, duplex esse debet, id est, DEI, & proximi. Una, quæ supra nos est, id est Deus: altera, quæ iuxta nos est, id est homo. Deus ex toto corde, & ex tota anima, & ex tota diligatur virtute. Proximos vero sicut nosmetipso diligamus. Si queritur quislibet, qui sit proximus; omnem Christianum intelligere debet, veluti in Euangeliō legimus de Samaritano, qui vulneratum adiuvuit. Item obedientia duplex esse debet; id est, & mala non facere, quæ prohibentur; & bona facere, quæ iubentur. Et haec duo, id est charitas, & obedientia, cum summa iubentur humilitate impleri. Hac sunt

Lxx. 182.

sunt tria præcepta, quæ aperient monachis portas cœli,

His itaque quasi radicibus, alia succrescent virtutes, quasi ramorum fertilitas, quibus fructus vitæ nascitur æternæ. Nec me, rogo, sanctissimi patres & fratres, præsumtuosum æstimate, cur vobis hæc scriberem. Charitas mea compulit, in has prorum pere literas; optans vobis omnia bona à Deo donari, ut in seculo honorem habeatis cum hominibus, & in futuro seculo vitam æternam cum sanctis DEI.

Vos verò seniores, in spiritu mansuetudinis, sicut Apo- ^{1. Cor. 4.} stolus præcepit, iuniores vestros admonete. quia illorum salus, vestra est merces. Illorum eruditio, vestra est remuneratio. Quia qui arborem plantat, mercedem de fructu illius accipere cogitat. Habete adolescentes, quasi filios, quatenus illi vos habeant, vt patres. Exemplis bonis illos instruite: admonete, vt charissimos: castigate, vt conservetis: quia hæc est fraterna charitas, vt omnes, quasi vosmetipos ad coronam supernæ beatitudinis perducere studeatis.

Adolescentes verò senioribus, quasi patribus, subditi estote, sicut de Domino Christo legitur in Euangelio, quod ^{Luc. 2.} subditus esset suis parentibus. Si verò Deus homo, & dominus omnium, subditus esse non designatur hominibus: quanto magis & vos pueri, adolescentes subditi esse debetis magistris vestris, vt per illorum bonam doctrinam proficeretis, & florere, & exaltari in Ecclesia CHRISTI, & ad vitam æternam cum illis, Deo donante, peruenire mecamini.

Pro me semper intercedere dignemini, quatenus vestris precibus veniam merear accipere peccatorum, & amabilem vobiscum in die nouissimo Domini nostri Iesu Christi audire ^{Math. 25.} sen-

CC. 3.
S. J.
omn. 1m.
S. IV
24

sentētiam: Venite benedicti patris mei, percipite regnum,
quod vobis paratū est ab origine mundi.

Vos aeterna D E I conseruet gratia fratres.

Nominis atque mei memoris sine fine valete.

EPISTOLA XVI.

Ethelbreth E-
piscopo Haug-
staldensii.

Præcipuæ dignitatis pastori III. Episcopo,
& omni congregationi in Ecclesia
S. Andreæ D E O seruen-
tium.

ALCVINI VESTRÆ CLIENTELLVS
sanctitati..

Iacob. f.

PARVITATIS meæ literulas dirigere curauit, ut & pa-
tum antiquæ familiaritatis innouarem, & me vo-
stris sacratissimis commendarem orationibus. Vi-
uscuiusque in secreto oratio ad aures omnipotentis Dei
Et si vnius iuxta Apostolum, multum valet deprecatio iusti,
quanto magis & totius sanctissime congregationis in Chri-
sto, quorum quotidie canonicis horis pacificæ vnanimita-
tis postulationes cœlum penetrare credendum est etiam,
& singularius peruenire non dubitandum est. Quapropter
cum omni petitionis humilitate, meipsum etiam vnicui-
que, & communibus omnium, & specialibus singulorum,
quantum ea valet apud vestram pietatem deprecatio, com-
mendo orationibus, ut per vestræ sanctitatis preces meo-
rum catenis peccatorum absoltus, fratres charissimi, vita
ianuas ingredi merear.

O nobilissima Sanctorum progenies patrum illorum
honoris, venerabilisq; vite successores, & pulcherrimorum
habitatores locorum, vestrorum sequimini vestigia patri-